

A komi-permjákok

A zürjének két nagy csoportja (komi-zürjén és komi-permják) földrajzilag és közigazgatásilag is elkülönült. A komi-permják az össz-komi nép területi-néprajzi-nyelvjárási csoportjának tekintendő. (Az egykori szovjet hatóságok politikai okokból nemcsak külön területi egységet, de külön irodalmi nyelvet is kreáltak nekik.) A Komi-Permják Autonóm Körzet a Komi Köztársaság déli szomszédja, közigazgatásilag a Permi Területhez tartozik.

JELENA KONYSINA

A szemed mint az égbolt,
Amely a fényt adja a szívnek.
A mosolyod meg barka,
Kikeletkor dédelgeti a lelket.

Mindig így kéne élni,
a mosolyoddal meg a szemeddel.
Nem kell egyéb semmi.
De nékem ez megadatik-e?

Futok. Elérni. Visszahozni.
Állj meg és majd megláthatod,
Könnyeimmel öntözöm lábad,
Melegíteni: hideg a hó.

Nézz vissza. Állj meg az út szélén
És arra nézz, ahol vagyok.
Hiszen még a nap sem tűnt el,
S még én sem értelek utol.

Gyermekkorom házának

A házikó kucorgott, madárkaként.
Körül a nyájas nyár szépsége.
Magas tetőnket befődte a vénség.
Benőtte a kertet a perje.

Drága ház, ahol felnőttem és éltem,
Hol elért az első szerelem,
Úgy alszol most, mintha varázsütésre
Rád hullt volna rossz álmok leple.

Nagyinak

Elmentünk, ott maradtál,
Nagyikám, drága.
A kapuhoz simultál:
Meddig lész árva.

Hozunk új boldogságot,
ha újra jövünk,
te mosolyoddal mondod,
ránk vár a gyümölcs.

Elmentünk, ott maradtál,
átkarol a csend,
fáradtan összegörbedsz,
tél dül odabenn.

Vándor Anna fordításai

Konysina, Jelena (1970) a Komi-Permják Autonóm Körzet Mityino nevű falucskájában született. A Permi Állami Pedagógiai Egyetem komi-permják és orosz szakán végzett. Versei a körzet irodalmi és

művészeti folyóirataiban (*Inyva, Bicsirok*) és napilapokban (*Parma, Inyvenszkij Kraj*) jelennek meg. A fenti versek az *Ачыыса шыызз* című kötetéből (Kudimkar, 2004) valók.